

Pr. Al. Schmemann despre semnificatia Sambetei Pomenirii celor adormiti

“In ajunul acestei zile (**Sambata lasatului sec de carne**), Biserica ne invita la o pomenire generala a celor ce “au adormit intru nadejdea invierii si vietii vesnice“. Aceasta este, intr-adevar, **ziua cea mare de rugaciune a Bisericii pentru cei morti**.

Pentru a intelege sensul legaturii dintre Postul Pastelui si rugaciunea pentru cei adormiti, trebuie sa ne amintim ca crestinismul este religia iubirii. Hristos le-a lasat apostolilor **nu o doctrina a mantuirii individuale**, ci o noua porunca – “sa se iubeasca unul pe altul“, adaugand: **“Intru aceasta vor cunoaste toti ca sunteti ucenicii Mei, daca veti avea dragoste unul catre altul“**.

Iubirea este deci fundamentul, adevarata viata a Bisericii, care este, in cuvintele Sfantului Ignatie al Antiohiei, “unitate de credinta si iubire“. **Pacatul este intotdeauna lipsa dragostei si deci separarea, izolarea, razboiul tuturor impotriva tuturor**. Noua viata daruita prin Hristos si transmisa noua de catre Biserica este, mai intai de toate, o viata a impacarii, a “adunarii in unitate a celor care sunt imprastiati“, restaurarea iubirii distruse prin pacat. Dar cum putem incepe intoarcerea noastra catre Dumnezeu, impacarea noastra cu Dumnezeu, daca inaintul nostru noi nu ne intoarcem la porunca cea mare a iubirii?

Rugaciunea pentru cei morti este expresia fundamentala a Bisericii ca iubire. Ne rugam lui Dumnezeu sa-i pomeneasca pe cei pe care noi ii pomenim si facem aceasta tocmai pentru ca ii iubim. **Rugandu-ne pentru ei, ne intalnim cu ei in Hristos**, Care este dragoste, infrange moartea, care este ultima biruinta asupra instrainarii si lipsei de dragoste. **In Hristos nu este diferenta intre cei vii si cei morti**. El este Viata si aceasta Viata este lumina omului. Iubindu-l pe Hristos, ii iubim pe cei ce sunt in El; iubind pe cei ce sunt in El, il iubim pe Hristos: aceasta este legea Bisericii si motivatia pentru care se savarsesc rugaciuni pentru cei adormiti.

Ceea ce ii tine vii pe cei adormiti este dragostea noastra adevarata pentru Hristos, pentru ca aceasta, Dragostea, ii tine “in Hristos“; si cat de mult gresesc acei crestini apuseni care ori reduc rugaciunea pentru cei morti la o doctrina juridica a “meritelor” si a “compensatiilor” ori pur si simplu o resping, considerand-o nefolositoare.

Marea priveghere a Duminicii lasatului sec de carne (mosii de iarna – n.tr.) pentru cei adormiti serveste ca model pentru toate pomenirile celor plecati dintre noi si se repeta a doua, a treia si a patra Sambata din Postul Pastelui.

(din: pr. Alexander Schmemann, “Postul cel Mare“, Editura Doris, Bucuresti, 1998)